

FOTO: WILMA WOLTERS

kengetal schapen

900 inseminaties per jaar

Jacob Wijnker uit het Noord-Hollandse Avenhorn is een van de weinige, en misschien wel de enige, schapeninseminator in Nederland. Hij doet dat om gericht te fokken met zijn dieren en ook andere fokkers te kunnen voorzien van goede dieren. Acht jaar geleden insemineerde hij zo'n 150 dieren per jaar, nu ligt dat aantal al op 900. "In de maanden september en oktober ben ik samen met mijn vrouw Ina van Ark druk met de inseminaties. We gaan naar fokkers toe die een ram voor een dag huren of we nemen sperma mee van een van onze eigen rammen." Het winnen van sperma van rammen en het insemineren van schapen is geen gemakkelijke klus, geeft Wijnker toe. "Je moet gevoel hebben voor die beestjes en voor het werk ook echt 'feeling' hebben. Maar in alles wat ik doe streef ik naar perfectie en wil ik steeds beter worden."

In de stallen rondom hun stolpboerderij houden Wijnker en Van Ark met hun vier kinderen naast 45 melkkoeien zo'n 40 schapen voor de hobby. Hoewel Wijnker van huis uit een echte koeienboer is, liep hij ook warm voor de Texelaar toen hij negen jaar geleden Ina leerde kennen. Haar vader hield altijd al schapen. Nu is Wijnker jurylid en als familie gaan ze met hun schapen jaarlijks naar zo'n drie keuringen. "We willen een zo luxe mogelijk dier. Het moet vitaal zijn en evenredig gebouwd, goed beenwerk hebben, de kop moet niet te laag geplaatst zijn en de wol moet mooi zijn. Onze huidige oaien zijn met 88,5 punten ingeschreven in het stamboek. Dat is heel hoog." Natuurlijk zouden Wijnker en Van Ark meer schapen kunnen houden. Maar daar kiezen zij bewust niet voor. "Ik heb liever één topram per jaar dan twintig die slechts 'goed' zijn", aldus Wijnker.

De familie vindt het belangrijk om de schapen zoveel mogelijk in de wei te laten lopen. "Dieren die het hier zonder krachtvoer niet doen, gaan weg. Een schaap moet herkauwen en zoveel mogelijk bewegen. Dat is goed voor de lammerij." Dat het werkt, blijkt wel uit het feit dat er zelden een dierenarts nodig is in Avenhorn. "Natuurlijk nemen we medicijnen af en vragen we om advies, maar om echt te genezen komt onze dierenarts hier nauwelijks. We kijken zoveel naar onze dieren, we zien direct als er iets anders is."§